

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **J. Š.**, nar. X., t.č. Ú., proti odporcovi: **Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom Župné nám. 13, Bratislava, o návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy vo veci sťažností navrhovateľa vedených odporcom pod č. sp. zn. 20386/2010-62/135 a č. 20312/2010-62/129, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **s p á j a** návrh navrhovateľa vedený pod sp. zn. 6Sžnč/5/2011 a 6Sžnč/3/2011 na spoločné konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Účastníkom súd právo na náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ návrhom doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 3.5.2011 sa domáhal, aby súd podľa ust. § 250t Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) uložil odporcovi povinnosť v konaní o sťažnostiach proti vybaveniu predošlých sťažností vedených pod č. 20386/2010-62/135 a č. 20312/2010-62/129 konať a sťažnosti riadne vybaviť.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ sa návrhom domáhal uloženia povinnosti odporcovi konať v dvoch veciach, jeho návrh bol zapísaný pod sp. zn. 6Sžnč/3/2011 a 6Sžnč/5/2011.

Podľa ust. § 112 ods. 1 O.s.p. v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Keďže obidve veci vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 6Sžnč/3/2011 a 6Sžnč/5/2011 skutkovo spolu súviseli a týkali sa tých istých účastníkov, spojil konajúci súd obidve konania na spoločné konanie.

Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu navrhovateľa žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť. K veci samej uviedol, že sťažnosti proti vybaveniu sťažností vedené pod sp. zn. 20386/2010/62 a 20312/2010/62 vybavil. Poukázal na listy, ktoré zaslal navrhovateľovi dňa 30.6.2011 a 11.7.2011 a to na list označený ako „oznámenie o výsledku prešetrenia sťažnosti“ zo dňa 25.5.2011, ktorý sa týkal veci č. 20386/2010/62 ako aj list, ktorý bol v predmete označený ako „oznámenie o výsledku prešetrenia sťažnosti“ zo dňa 1.7.2011, ktorý sa týkal veci č. 20312/2010/62. Predmetné listy súčasne predložil súdu spolu s administratívnym spisom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b) O. s. p., preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Podľa ust. § 250t ods. 1, 4, 8 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. **Nedôvodný** alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu odporcu zistil, že odporca zaslal navrhovateľovi dňa 30.6.2011 list označený ako „oznámenie o výsledku prešetrenia sťažnosti“ zo dňa 25.5.2011, ktorý sa týkal veci č. 20386/2010/62 a dňa 11.7.2011 mu zaslal list označený ako „oznámenie o výsledku prešetrenia sťažnosti“ zo dňa 1.7.2011, ktorý sa týkal veci č. 20312/2010/62. Z obsahu uvedených listov vyplýva, že odporca navrhovateľovi oznamoval výsledok zistený na základe prešetrenia sťažností podaných v predmetných veciach navrhovateľom, z ktorých je zrejmé, že odporca považoval sťažnosti navrhovateľa v oboch veciach za neopodstatnené. Navrhovateľ listom zo dňa 1.6.2010 zaslaným odporcovi podal sťažnosť proti vybaveniu sťažnosti č. GRZVJS-st-173/12-09, č. GRZVJS-st-91/12-10, č. GRZVJS-st-57/12-10, č. GRZVJS-st-288/12-09 a č. GRZVJS-st-191/12-08. Po prešetrení sťažnosti vyvodil odbor väznenstva Ministerstva spravodlivosti SR záver, že sťažnosť bola Inšpekciou Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže riadne a dostatočne prešetrená a v súlade so zákonom č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach v znení zák. č. 164/2008 Z.z.. Taktiež sťažnosť proti vybaveniu sťažnosti Generálnym riaditeľstvom Zboru väzenskej a justičnej stráže č. GRZVJS-st-89/12-09 bola odporcom vyhodnotená ako neopodstatnená a v súlade so zákonom č. 9/2010 Z.z..

Z právnej úpravy ustanovenej v právnej norme § 250t ods. 1 a nasl. O.s.p. vyplýva úmysel zákonodarcu zabezpečiť ochranu práv fyzických alebo právnických osôb, ak orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný tak, že sa fyzická alebo právnická osoba môže

domáhať, aby súd uložil orgánu verejnej správy povinnosť konať a rozhodnúť. Predpokladom priznania uvedenej ochrany fyzickej alebo právnickej osoby súdom v zmysle uvedenej právnej normy je preukázanie, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom, tým, že je v konaní nečinný a jeho nečinnosťou by mohli byť práva alebo právom chránené záujmy fyzickej alebo právnickej osoby, domáhajúcej sa takejto ochrany návrhom, porušené alebo inak dotknuté.

Súd na základe skutkových zistení v danej veci mal preukázané, že odporca v oboch prípadoch podaných sťažnosťami navrhovateľom vedených pod č. sp. zn. 20386/2010/62 a 20312/2010/62 konal, keďže z listov zo dňa 25.5.2011 a 1.7.2011 vyplýva, že sťažnosti navrhovateľa prešetril a navrhovateľovi oznámil výsledok z prešetrovania. V konaní podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku súd neposudzuje zákonnosť konania a rozhodnutia ako výsledok administratívneho konania. Predpokladom poskytnutia ochrany podľa ustanovení štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je preukázanie, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že v konaní je nečinný.

Vzhľadom k tomu, že zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že odporca sťažnosti navrhovateľa prešetril a výsledok o ich prešetrovaní navrhovateľovi oznámil v súlade so zákonom č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach, nemožno konštatovať, že by žalovaný správny orgán vo veci nekonal a bol nečinný, čo je zákonnou podmienkou konania podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Skutočnosť, že orgán verejnej správy vyhodnotil sťažnosti navrhovateľa ako neopodstatnené je pre konanie podľa právnej úpravy ustanovenej v štvrtej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, právne bezvýznamná.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že návrh navrhovateľa v oboch prípadoch vedených pod č. 20386/2010-62/135 a č. 20312/2010-62/129 nie je dôvodný, a preto ho podľa ust. § 250t ods. 4 O.s.p. zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovení § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 250t ods. 8 tak, že účastníkom nepriznal právo na náhradu trov tohto konania, keďže navrhovateľ nebol v tomto konaní úspešný a odporcovi nevzniklo právo na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 28. septembra 2011

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth